

отъ брата си въ Русия, въ градъ Москва. Тамъ имало гръцка колония, която го взела въ срѣдата си, поставила го въ своето гръцко училище и го погърчила. Следъ като свършилъ гръцкото училище въ Москва, Василий Априловъ отишгълъ съ търговци въ Брашовъ, гдето свършилъ търговска гимназия и оттамъ заминалъ за Виена и постъпилъ въ университета да учи по медицина. Но по причина на болестъ напусналъ учението, завърналъ се въ Москва при брата си и се заловилъ за търговия.

Отъ Москва той се премѣстилъ за по-добра работа въ Одеса. Тука отворили съ брата си голѣмъ магазинъ за тютюнъ и вино. Търговията вървѣла и Априловъ сгана налъ заможенъ (богатъ) търговецъ. Въ Одеса Априловъ дружилъ съ гръцки търговци, които пренасяли стока отъ Цариградъ въ Русия и обратно. Между тия търговци той се смѣталъ за гръкъ, четѣлъ и пишелъ хубаво на гръцки езикъ. Презъ 1821 година гърцитѣ въ Влашко, а следъ тѣхъ и гърцитѣ въ самата Гърция вдигнали

Василий Априловъ

възстание, за да се освободятъ отъ турско иго. Много българи отъ Македония, Тракия и Мизия, като мислѣли, че освобождението ще стане не само за гърцитѣ, а и за българитѣ, скокнали, оседлали здрави коне, въоръжили се и тайно се присъединили къмъ гръцкитѣ възстаници. Бунтовницитѣ